

Acțiune introdusă la 6 august 2011 — Qualitest FZE/Consiliul**(Cauza T-421/11)**

(2011/C 282/81)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Qualitest FZE (Dubai, Emiratele Arabe Unite) (reprezentanți: M. Catrain González, avocat, E. Wright și H. Zhu, barristers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26) și a Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65), în măsura în care o privesc pe reclamantă, și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea de către pârât a obligației prevăzute la articolul 296 TFUE de a indica motivele includerii reclamantei pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor contestate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin nemotivarea măsurilor contestate, pârâtul a încălcat dreptul la apărare al reclamantei, întrucât:
 - lipsa unui motiv o împiedică pe reclamantă să își exprime în mod eficient poziția cu privire la informațiile sau la materialele invocate împotriva sa, și
 - aceste omisiuni constituie o încălcare fundamentală a obligațiilor pârâtului în legătură cu măsurile contestate și le invalidează pe acestea din urmă în măsura în care se aplică reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de evaluare săvârșită de pârât atunci când a concluzionat că reclamanta era implicată în achiziționarea de componente pentru programul nuclear iranian și că erau îndeplinite condițiile

legale pentru includerea acestora pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor contestate.

Acțiune introdusă la 4 august 2011 — Cementos Molins/Comisia**(Cauza T-424/11)**

(2011/C 282/82)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Cementos Molins, SA (Sant Vicenç dels Horts, Spania) (reprezentanți: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas și M. López Garrido, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) pusă în aplicare de Spania ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE.
 - potrivit reclamantei, decizia atacată încalcă articolul 107 TFUE în măsura în care constată că amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine prevăzută la articolul 12 alineatul (5) din Legea spaniolă privind impozitarea societăților comerciale (TRLIS) constituie ajutor de stat incompatibil cu piața internă. Reclamanta susține că amortizarea menționată nu prezintă elementele referitoare la avantaj și la afectarea comerțului intracomunitar și nu este selectivă.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime și a obligației de motivare în legătură cu principiul încrederii legitime.
 - acest motiv este împărțit în două aspecte, ambele referitoare la perioada de încredere legitimă stabilită la alineatele (2) și (3) ale articolului 1 din decizia atacată:

— primul aspect al celui de al doilea motiv: în principal, încălcarea principiului încrederii legitime. Reclamanta susține că principiul încrederii legitime ar trebui să protejeze toți beneficiarii ajutorului împotriva recuperării acestuia până la data publicării deciziei atacate, întrucât publicarea deciziei de inițiere a procedurii nu este suficientă pentru a face să dispară încrederea legitimă întemeiată pe declarațiile Comisiei făcute în fața Parlamentului European.

— al doilea aspect al celui de al doilea motiv: în subsidiar, încălcarea principiului încrederii legitime și a obligației de motivare. Reclamanta consideră că Comisia a exclus în mod greșit din perioada de încredere legitimă întreaga zi în care a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* decizia de inițiere a procedurii care a condus la adoptarea deciziei atacate. În primul rând, potrivit dreptului comunitar, ultima zi a unui termen trebuie considerată ca fiind inclusă în întregime în acel termen; în al doilea rând, excluderea, realizată în cadrul dispozitivului deciziei atacate, a zilei menționate din perioada de încredere legitimă nu este în acord cu motivarea respectivei decizii.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității în legătură cu principiul încrederii legitime.

— reclamanta consideră că este disproporționat ca Comisia să impună, pentru aplicarea principiului încrederii legitime în cazul articolului 1 alineatul (4) din decizia atacată, existența unor bariere juridice explicate pentru combinările transfrontaliere de întreprinderi.

(¹) JO L 135, p. 1.

A acțiune introdusă la 3 august 2011 — Republica Elenă/Comisia

(Cauza T-425/11)

(2011/C 282/83)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și K. Boskovits)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 3504 final a Comisiei din 24 mai 2011 privind ajutorul de stat acordat unor cazinouri din Grecia, nr. C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009).

În susținerea acțiunii reclamanta invocă următoarele motive de anulare:

1. **Primul motiv:** Interpretarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE privind noțiunea de ajutor de stat.

În special, reclamanta susține că pârâta consideră în mod eronat că perceperea unui preț mai mic pentru un bilet de intrare în unele cazinouri le-a conferit acestora un avantaj prin reducerea veniturilor publice. De asemenea, presupunând beneficiarii ai ajutorului nu se află într-o situație de drept și de fapt similară cu aceea a altor cazinouri care funcționează în Grecia, schimburile comerciale intracomunitare nu sunt influențate, iar concurența în interiorul pieței interne nu este denaturată.

2. **Al doilea motiv:** Motivarea neadecvată, insuficientă și contradictorie cu privire la conținutul ajutorului de stat.

Reclamanta arată, în special, că motivarea este contradictorie din moment ce se recunoaște că perceperea unui preț mai mic pentru un bilet de intrare poate determina creșterea clientelei cazinourilor în cauză, dar, în același timp, se contestă creșterea veniturilor publice ca urmare a creșterii clientelei. Motivarea este, de asemenea, insuficientă în ceea ce privește demonstrarea avantajului și stabilirea efectului asupra schimburilor comerciale intracomunitare și în mod vădit eronat în privința demonstrării caracterului selectiv al măsurii.

3. **Al treilea motiv:** Recuperarea ajutorului încalcă articolul 14 din Regulamentul 659/99/CE al Consiliului (¹).

În special, reclamanta susține că ajutorul nu este solicitat de la beneficiarii reali, respectiv de la clienții cazinourilor care percep un preț mai mic pentru un bilet. De asemenea, recuperarea contravine principiului general al încrederii legitime, invocându-se în acest sens jurisprudența anterioară a Symvoulio tis Epikrateias (Consiliul de Stat) și comportamentul pârâtei, precum și principiul general al proporționalității, întrucât impune o obligație disproporționată și nejustificată presupunând beneficiarii ai ajutorului și întărește poziția concurențială a cazinourilor care percep un preț de 12 euro pentru un bilet.